

CAPITOLUL 1

O introducere

„...până la vremurile așezării din nou (restaurării) a tuturor lucrurilor...” (Faptele Apostolilor 3 : 21)

Această serie de prelegeri s-a desfășurat în cadrul unei conferințe de studiu în Gießen, în toamna anului 2008, pe tema „Vremuri de restaurare”. Sunt prezentate aici în forma lor originală cu ceva retușări editoriale. Stilul oralității prelegierilor și folosirea asociată a timpului prezent au fost păstrate în mod deliberat.

Acest fapt explică, de asemenea, de ce pentru date, care acum sunt rediate în mare parte la trecut, se face referire la ele la timpul prezent.

Dați-mi voie să vă urez un bunvenit tuturor. Sunt încântat să vă văd și aștept să văd ce are pregătit pentru noi acest sfârșit de săptămână. Am multe așteptări, sunt curios, dar și puțin nesigur pe măsură ce aștept de la acest weekend lucruri care nu sunt obișnuite pentru mine, iar tot ce nu reprezintă o rutină pentru mine implică un anumit grad de agitație. O să vedeți ce vreau să spun când, prin modul de introducere, spun câteva lucruri despre modul în care am așteptat acest sfârșit de săptămână.

Punctul central al căutării: un nou foc de rugăciune pentru Germania

Am fost în biserica aceasta cu un an în urmă pentru un seminar de rugăciune. Acel seminar s-a axat pe o combinație de metodologie și conținut. Am privit la principiile biblice și perspectiva de viziune, dar s-a

pus și un mare accent pe ajutor practic și pe încurajarea participanților ca să organizeze evenimente de rugăciune în regiunile din care fac parte. Câteva luni mai târziu, a devenit clar că Domnul a vrut să folosească acel seminar pentru a contribui la declanșarea unei veritabile explozii a evenimentelor regionale de rugăciune din 14 mai, 2008 pentru a marca a 60 – a aniversare a fondării statului Israel. Așa a și fost. În data de 14 mai, mii de creștini s-au adunat în aproximativ 50 de locații din Germania, inclusiv în această clădire, pentru a se bucura și celebra, pentru aduce mulțumire și glorie lui Dumnezeu pentru renașterea statului Israel și pentru binecuvântarea Israelului ca și națiune.

În săptămânile recente mi-am pus întrebarea: „Doamne, ce ai pregătit pentru noi anul acesta?” Aș vrea să vorbim despre acest proces. Într-o oarecare măsură se bazează pe ceea ce am experimentat aici la seminarul de rugăciune acum un an și pe rodul care s-a produs în data de 14 mai. Ideea originală a fost să reluăm, mai mult sau mai puțin, direct de unde am rămas la seminarul de anul trecut și să oferim mai multă instruire pentru rugăciune. Dar pe măsură ce se scurgea această săptămână, am început să simt că nu era nevoie chiar de acest lucru.

Cred că unul dintre lucrurile de care avem cea mai mare nevoie aici în Germania este reaprinderea spirituală pe câmpul de rugăciune. Aceasta este sarcina care a fost pe inima mea în acest weekend. Este nevoie de reaprindere spirituală în particular în domeniul rugăciunii pentru Germania, relația Germaniei cu Israelul și chemarea Bisericii în acest aspect.

Personal simt această călăuzire internă a Duhului Sfânt, dar o experimentez și în contactul cu alți oameni și alte mișcări, de exemplu, în parteneriatul cu mișcarea de rugăciune „Wächterruf” (Străjer), în contactele cu „Runder Tisch Gebet” (Masa rotundă de rugăciune), sau în ceea ce aud de la „Väterbewegung” (Mișcarea părinților), ca să numesc doar câteva dintre rețelele sau mișcările profetice cu care am avut contact spiritual. Eu și mulți alții suntem conduși de întrebarea arzătoare: „Doamne, ce ai plănit pentru viitor?” Este nevoie de o scânteie, o scânteie spirituală care este suficient de puternică ca să aprindă o pădure, care se poate dezvolta la rândul său, într-o înfloritoare flacără, care poate într-un

fel să câștige suficient avânt spiritual pentru a ne purta dincolo de zona noastră de confort. Poate cineva de aici să se identifice cu această căutare? Este cineva aici care poate să spună împreună cu mine: „Doamne, te rog, începe un nou capitol, întoarce o nouă pagină”? În săptămânile anterioare acestui weekend, am reflectat intens la această întrebare.

Broșura pentru acest weekend conține textul următor:

„Noi trăim în vremurile de restaurare. Acestea sunt de asemenea, vremuri de mișcare... vremuri de transformare, de restaurare pentru Israel, pentru Biserică, pentru națiuni. În măsura în care națiunile sunt preocupate, acestea sunt în drumul spre „valea deciziilor” (Ioel 3 : 14) Care va fi verdictul pentru Germania? Această întrebare este adresată în mod special Bisericii din Germania – este o întrebare legată de rugăciune, o întrebare despre puterea profetică. Pe măsură ce acceptăm această provocare, unul din scopurile conferinței este de a asigura o oportunitate de închinare, de a petrece timp în prezența lui Dumnezeu, de a facilita colaborarea în rețea și de a consolida fundamentele biblice. În același timp, această conferință intenționează, de asemenea, să pregătească terenul spiritual pentru evenimentele din 7 – 9 noiembrie din Munchen, ce marchează a 70 – a aniversare a Noptii Paharului Spart (Reichspogromnacht).”

A 70 – a aniversare a Noptii Pogromului (masacrului) din Germania este de o mare importanță. Știm din Daniel, capitolul 9, de exemplu, că numărul 70 din Biblie poartă o însemnătate specială. Pentru Israel, al 70 – lea an de exil a fost un punct de cotitură – un punct de cotitură din captivitate la libertate, o întoarcere din exil în Țara Promisă. Aceasta este legată de așteptare, speranță, dorință și uneori disperare: „Doamne, ce ai plănuit pentru noi pe viitor, pentru țara noastră, pentru biserica noastră aici în Germania?” Citatul pentru aceste zile este „Vremuri de restaurare, vremuri de trezire, un punct de cotitură. Vremuri de restaurare pentru Biserică, Israel și națiuni”.

Te invit și te încurajez să vorbești despre această deschidere, această dorință, această căutare după Dumnezeu. Vă invit pe toți să lăsați Duhul lui Dumnezeu să lucreze în noi, să ne scoată din obișnuință, să ne sensibilizeze, să ne formeze și să ne facă mai creativi, cu imaginație,

receptivitate și supunere. Aș vrea să vă invit să vă alăturați nouă pe acest câmp deschis și în această căutare. Oricine a venit aici în căutarea unui produs final va fi puțin dezamăgit. Oricine e pregătit să pornească în această călătorie și să privească dintr-o altă perspectivă la anumite probleme, chiar dacă nu totul are un sens perfect, este invitat în mod cordial să se alătore nouă.

Vă invit să fiți pregătiți pentru o aventură. Cred că Duhul Sfânt a pregătit o paletă largă de încurajări și îndemnuri pentru noi. Anumite lucruri vor constitui o noutate și o provocare pentru noi. Ne va costa ceva să mergem pe acel drum. Ceea ce căutăm noi nu este ceva care să ne coste puțin. Totuși, dacă privim cu seriozitate, Dumnezeu va răspunde corespunzător. Versetul folosit la confirmarea mea a fost cel din Matei 7 : 7: „*Cereți, și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.*” Haideți să intrăm în acest weekend cu acest duh, în această stare de pregătire și cu acest simț al așteptării.

„Vremuri de restaurare – subiectul vieții mele”

În acest weekend voi realiza legături între anumite lucruri într-o modalitate inedită. Pentru mine, personal, aceasta este o piatră de hotar istorică și biografică. Să vă explic pe scurt:

Am venit la credință când eram un adolescent în Munchen, la mijlocul anilor 1970, și am fost repede condus ca și tânăr în vârstă de 16, 17 ani într-o fostă asociație, Jesus Freaks (mișcare creștină radicală și neconvențională începută la finele anilor 60 .n.tr) și Jesus People (ramură creștină a mișcării hippie n.tr.). Aceștia erau în contact cu un bărbat interesant care se numea Derek Prince. Mă aștept ca cei mai mulți dintre voi să fiți familiarizați cu acest nume.

În anii '70, '80, Derek Prince venea de obicei în Munchen de câteva ori pe an. În jurul anilor 1976 – 1977 l-am auzit pentru prima dată vorbind despre acest cuvânt cheie: „restaurare”. Sublinierea adevărului biblic a avut un impact imediat asupra mea. Vreau să afirm că acest cuvânt a devenit ca un fel de motto pentru chemarea vieții mele.

Ca și tânăr, am petrecut următorii 13 ani, din 1977 până în anul 1989, fiind parte dintr-o echipă de plantare de biserici. Am început ca și grup

mic format din aproape 20 de adulți și am experimentat o creștere rapidă în primii câțiva ani. În patru, cinci ani am ajuns să creștem numărul la 120 de adulți plus foarte mulți copii. În a doua jumătate a anilor '80 am trecut prin faze atât de consolidare, cât și de reînnoire. Am trecut prin câteva faze ale vieții de congregație, nu ca și pastor, ci ca și parte din interiorul cercului din echipa de conducere.

În această perioadă, timp de 7 ani, din octombrie, 1982 până în 1989, am publicat o revistă periodică încărcată de învățătură creștină cu titlul... Ghiciți voi - „Restaurarea”! Scopul acestei reviste era creșterea împlinirii profeției biblice în timpul vieții noastre – în Biserică și în Israel. Viziunea pentru națiuni nu era încă atât de clară. Aceasta a venit mai târziu.

În anul 1990 m-am mutat cu familia mea într-o casă din Altensteig, din nordul Pădurii Negre. În Altensteig am făcut două lucruri: primul lucru a fost să stabilesc legături strânse cu Derek Prince – în 1990 am stabilit o branșă germană a lucrării de misiune a lui Derek Prince „Internationaler Bibellehrdienst”. Unii dintre voi poate sunteți familiarizați cu aceasta. Al doilea lucru pe care l-am făcut a fost să lucrez împreună cu Bertold Becker în echipa de conducere „Fürbitte für Deutschland” (Intervenție pentru Germania). În timpul acestor ani în mișcarea de rugăciune inima mea s-a deschis, iar orizonturile mi-au fost deschise pentru națiuni, în special pentru Germania.

Pe la mijlocul anilor '90 în viața și lucrarea mea de misiune au apărut și mai multe schimbări. În ultimii 10 – 12 ani, centrul activităților mele a fost Israelul și relațiile Germaniei cu Israelul. Pentru a sumariza, pot spune că centrul lucrării mele în anii '80 a fost Biserica, în anii '90 era Germania, iar Israel este centrul lucrării mele din ultimii 10 ani. Ceea ce s-a modificat a fost scopul, dar și perspectiva.

Acum avem un cerc complet. Ce vreau să spun prin asta?

În ultimii 2 ani am avut experiențe neobișnuite în timpul a două confruntări, pe parcursul pregătirii și călătoriilor pentru rugăciune în Israel pentru prietenii din Germania dedicați Israelului. Când grupurile merg în Israel, este natural ca învățătura să fie în general centrată pe Israel. Cu toate acestea, prin încurajarea colegilor mei, nu am respectat

această convenție în cele două călătorii. Tema principală a învățaturii era „Trupul lui Hristos”. Aceasta era tema pentru prima călătorie, iar pentru cea de-a doua „Vremuri de restaurare”.

Ceea ce m-a marcat a fost răspunsul din partea celor care au fost cu noi în ambele călătorii. Aceștia erau în principiu oameni care și-au dedicat ani, dacă nu chiar zeci de ani viețile lor pentru Israel; mulți au fost în Israel cu mult timp înainte, iar alții au condus grupuri cu călători spre Israel. Iar apoi ceva s-a întâmplat cu mine și cu cei din ambele grupuri cu care am călătorit. Am trăit o mare bucurie lăsând în urmă „calea bătătorită” și intrând pe un nou teren cu învățătura. Asta era ceva ce exista mereu în mine, dar nu știam că aș putea să o fac. Totuși, mi-am luat avânt, iar răspunsul din partea celor două grupuri a fost unul foarte pozitiv.

În acest weekend aș dori să-mi asum același risc. Aș vrea să vorbesc fără rezerve despre aceste trei teme majore care au legătură între ele: Biserica, Israelul și națiunile. Și vreau să fac asta în contextul biblic-profetic amintit, al „vremurilor de restaurare”.

„Vremuri de schimbare – vremuri de restaurare”

Această introducere biografică este acum urmată de o introducere biblică pentru această temă. Vreau să încep prin crearea unei legături între cele două fraze cheie care, din perspectiva mea, sunt foarte strâns legate între ele: „vremuri de schimbare” și „vremuri de restaurare”. Citim despre „vremurile de schimbare” în Evrei 12, iar în Faptele Apostolilor capitolul 3 citim despre „vremuri de restaurare”. Să privim întâi în Evrei 12 : 22 – 24 și 26 – 28:

„Ci v-ați (cei care ați venit la credința în Isus) apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor, de Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor; de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți, de Isus, Mijlocitorul legământului celui nou, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel...” (Acum vom merge mai în față și vom citi de la versetul 26) „al cărui glas a clătinat atunci pământul, și care acum a făcut

făgăduința aceasta: „Voi mai clătina încă odată nu numai pământul, ci și cerul. Cuvintele acestea „încă odată” arată că schimbarea lucrurilor clătinate, adică a lucrurilor făcute, este făcută tocmai ca să rămână lucrurile care nu se clatină. Fiindcă am primit, deci, o împărăție, care nu se poate clătina, să ne arătăm mulțumitori, și să aducem astfel lui Dumnezeu o închinare plăcută, cu evlavie și cu frică...”

Vorbim aici despre un proces în care lucrurile create vor fi clătinate. Scopul acestei zguduirii este de a aduce în prim plan ceea ce nu poate fi clătinat, și anume Ierusalimul ceresc. Acesta reprezintă gloria eternă. Așa cum citim în Apocalipsa 21, acesta este „mireasa, soția Mielului”, mulțimea celor răscumpărați constând atât din evrei, cât și din neamuri.

Noul Ierusalim va apărea în mijlocul schimbării. Vedem acest proces descris în detaliu în cartea Apocalipsa. Aici, de la capitolul 6 înainte, citim despre necazuri peste necazuri, judecată peste judecată și ruperea sigiliului, unul după altul. Totul se îndreaptă spre sfârșitul istoriei. Există două aspecte ale acestui „sfârșit de istorie”: pe de o parte este vorba de judecata Babilonului și a tot ce ține de sistemul și duhul babilonian, iar pe cealaltă parte este vorba de apariția Noului Ierusalim, mireasa Mielului.

Și Isus a vorbit despre aceste vremuri. El nu a folosit expresia „vremuri de schimbare” și nici nu a folosit imaginea judecării Babilonului. În schimb, în Matei, capitolul 24 și într-un alt pasaj paralel, El a folosit o imagine diferită: imaginea durerilor din vremurile din urmă comparată cu durerile nașterii. Omenirea a atins sfârșitul istoriei. În vremurile din urmă, în durerile nașterii, omenirea este clătinită de războaie, boli, cutremure, foamete și multe altele. Toate cele trei imagini se referă la același lucru: o sporire a suferinței umane, a tragediei, neajutorării și disperării. Aceasta este o parte a lucrurilor.

Cealaltă parte este cea prezentată în Faptele Apostolilor, capitolul 3. Ne referim aici la „vremurile de restaurare”. Să citim de la versetul 18 la versetul 21. Aceste versete sunt din contextul celei de-a doua predici a lui Petru, predică redată în Faptele Apostolilor. Prima predică a fost la Cincizecime. A doua predică a urmat după vindecarea ologului care obișnuia să cerșească la intrarea în Templu. Această vindecare supranaturală a atras o mare mulțime, formată în mare parte din bărbați

evrei care erau în și împrejurul Templului. Acest eveniment l-a determinat pe Petru să înceapă spontan să vorbească despre problemele esențiale. Multe s-ar putea spune despre această predică, dar voi alege doar un singur pasaj, versetele 18 – 21:

„Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor proorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi. Pocățiți-vă, deci, și întoarceți-vă la Dumnezeu, ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremuri de înviore, și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou (VREMURILE DE RESTAURARE) a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime.”

Acesta este pasajul din spatele titlului „Vremuri de restaurare”.

Haideți să citim din nou pasajul, bucată cu bucată, și să încercăm să înțelegem esența mesajului:

„Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor proorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi.” Aici Petru se referă la prima venire a lui Isus. Așa cum vedem în versetele precedente, Petru se referă la moartea și învierea Domnului Isus și la tragicele circumstanțe care au dus la acestea. El mângâie audiența evreiască, explicându-le că toate acestea s-au întâmplat pentru a se duce la îndeplinire, literă cu literă, profeția biblică. Ne place să citim aceste profeții din Vechiul Testament, în mod special în apropierea sărbătorii Nașterii Domnului. Isus Însuși a confirmat această perspectivă la scurt timp după învierea Sa, într-o conversație cu doi dintre ucenicii Lui, pe drumul de la Ierusalim la Emaus.

„Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa?’ Și a început de la Moise, și de la toți proorocii, și le-a tâlcut, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.” (Luca 24 : 26 – 27)

Cu alte cuvinte, multe dintre detaliile cu privire la prima venire a lui Isus erau împlinite literă cu literă din profeția Vechiului Testament, în special nașterea, moartea și învierea Lui.

„Pocăiți-vă, deci, și întoarceți-vă la Dumnezeu, ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremuri de înviore și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos (ebraică: Mesia)...”

Evreii cărora le vorbea Petru simțeau, cu siguranță, ceva din vina și responsabilitatea pentru cumplitul fapt prin care L-au dat romanilor la moarte pe Mesia, Cel despre care ei au fost anunțați de-a lungul secolelor de către profeții lor.

Pe de altă parte, ei au făcut „doar” ceea ce Dumnezeu de mult a decis și a anunțat că va face. Dacă ei s-ar fi pocăit, „vremurile de înviore” ar fi venit. Cu siguranță aceste vremuri au legătură cu venirea (a doua) lui Isus. Este o referință la Împărăția Mesianică promisă. Aceasta va veni atunci când Israelul se va pocăi, sau – așa cum o spune Pavel – când „tot Israelul va fi mântuit”. (Romani 11 : 26)

„...pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou (restaurării) a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime.”

Petru vorbește acum despre perioada dintre prima și a doua venire a lui Isus așa cum au fost promise în Biblie. „El trebuie să locuiască în cer...” Aceasta se referă la vremurile în care trăim noi. „...până la vremurile așezării din nou (restaurării)...!” Această perioadă în care Isus este în cer, va avea un final atunci când anumite lucruri sunt împlinite așa cum „Dumnezeu a vorbit prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime”.

Cu alte cuvinte, profetia biblică poate fi împărțită în trei secțiuni când vorbim în termeni de împlinire profetică. Prima secțiune se încheie la prima venire a lui Isus. Petru vorbește despre aceasta în versetul 18. Următoarea secțiune este plasată după prima venire și durează până la a doua venire a lui Isus. El trebuie să rămână în cer până când profetia biblică se va împlini. Abia atunci va veni. Doar atunci, după revenirea lui Isus pe pământ, începe a treia secțiune, acele „vremuri de înviore”, Împărăția Mesianică a păcii. Tema centrală pe care Petru o dezvoltă în acest pasaj este o referire la împlinirea profetiei biblice. Acest fapt este

confirmat de Petru care se referă explicit la Moise și la Isus în versetele care urmează, ca la cei mai mari dintre toți profeții, Isus fiind Cel mai mare dintre ei. „Vremurile de restaurare” sunt, așadar, „vremuri de împlinire profetică a profeției biblice” - ca să fiu mai specific, împlinire a profeției biblice în legătură cu a doua venire a lui Isus.